

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Pakistan Yöneticilerinin, Şeytanın Adına Arabuluculuk Yapmak Yerine Müslümanların Ülkesini Savunmaları Gerekir!

Haber:

18 Nisan 2026'da, Pakistan Mareşali ve Başbakanı, Amerika ile İran arasındaki çatışmayı sona erdirmeye çabalarını güçlendirmeyi hedefleyen iki ayrı diplomatik ziyaretleri tamamladı; Mareşal Asim Munir Tahran'dan ayrılırken, Başbakan Şahbaz Şerif de Türkiye'den döndü. Munir, üç gün süren Tahran ziyareti sırasında İran liderleri ve barış müzakerecileriyle bir araya gelirken Pakistan Başbakanı Şahbaz Şerif ise barış sürecini ilerletmek için Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye'yi ziyaret etti.

Yorum:

ABD'nin İran'a karşı savaşının başlamasından bu yana, Pakistan'ın askerî ve siyasi liderliği diplomatik cepheye güçlü bir şekilde katılmıştır. Bu katılım, 7 Nisan 2026'da Trump'ın Truth Social'da, eğer İran devam eden savaş sona erdirmek ve Hürmüz Boğazı'nı yeniden açmak için bir anlaşmaya varmazsa, o gece bütün bir medeniyetin yok olacağı uyarısında bulunduğu bir paylaşım yayınlamasıyla Amerika ile İran arasında bir arabuluculuğa dönüşmüştür.

8 Nisan 2026 tarihinde Pakistan saatiyle sabah 4:50'de, Pakistan Başbakanı X platformunda, İran ve ABD'nin müttefikleriyle birlikte Lübnan ve diğerleri de dahil olmak üzere her yerde derhal yürürlüğe girecek bir ateşkes üzerinde anlaşmalarını duyurdu. Bu açıklamanın ardından, 11 ve 12 Nisan tarihlerinde İslamabad'da İran ile ABD arasında görüşmeler yapıldı. Görüşmelerin sonunda ABD Başkan Yardımcısı, İran ile herhangi bir anlaşmaya varamadıklarını ancak nihai tekliflerini sunduklarını söyledi. 8 Nisan'da ilan edilen ateşkes 21 Nisan'a kadar devam edecek. Bu nedenle Pakistan'ın askerî ve siyasi liderliği, ateşkes sona ermeden önce bir barış anlaşmasını sonuçlandırmak için elinden gelen tüm çabayı göstermiştir.

Pakistan yönetimi, bu çabalarını İran'daki Müslümanları ve tüm dünyayı bu savaşın yıkıcı etkilerinden kurtarmak ve aynı zamanda Pakistan'ın itibarını yükseltmek için yapılan bir girişim olarak tasvir etmiştir. Oysa aslında, Trump'ın birkaç gün içinde sona ereceğini sandığı hedeflerini gerçekleştirmediği başarısız olmasının ardından Amerika'yı kurtarmaya çalışmaktadır. Nitekim İran, ABD ve onun beslemesi Yahudi varlığının ilk vahşi saldırılarına karşı sadece direnmekle kalmamış, bilakis misliyle karşılık vermiştir. Bunun da ötesinde küresel petrol arzının %20'sinin geçtiği Hürmüz Boğazı'nı da kapatmıştır; nitekim ABD'nin gösterdiği çabalara rağmen, NATO müttefikleri onu tamamen yüzüstü bırakıp boğazı açma konusunda destek vermeyi reddettikleri için, boğazı açmayı başaramamıştır. Bu da petrol fiyatlarının yükselmesine yol açmıştır. Bu nedenle Amerika, 38 gün süren bombardıman ve tehditlerin ardından hedeflerini gerçekleştirmediği başarısız olunca ateşkesi kabul etmiş ve şimdi savaş alanında gerçekleştiremediği hedeflerini müzakereler yoluyla gerçekleştirmeye

çalışmaktadır. Böylece Pakistan yöneticileri, Washington'daki efendilerine bir kez daha hizmetlerini sunmuştur.

Bu, Pakistan yöneticilerinin Amerika'nın acil yardıma ihtiyaç duyduğunda ona hizmet ettikleri ilk sefer değildir. Bu tür olaylar birçok kez olmuştur ve her cömert yardımın ardından Amerika onu aldatmıştır! Örneğin Pakistan, 1971 yılının Temmuz ayında Amerika, Çin ile temas kurduğunda da bu tür yardımlarda bulunmuştu. Nitekim o dönemde komünist blok, Sovyetler Birliği ve Çin olmak üzere iki büyük güçten oluşuyordu. Uluslararası arenada Çin, Amerika'nın başkanlığındaki kapitalist bloğa karşı her zaman Sovyetler Birliği'nin yönelimlerini takip etmiştir. Amerika'nın onları birbirinden ayırmaya şiddetle ihtiyacı vardı; ancak Çin'i Sovyetler Birliği'nin yörüngesinden çekmesine yardımcı olacak normal diplomatik ilişkileri bile yoktu. 1971 yılının Temmuz ayında, ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Henry Kissinger, Pakistan'ın yardımıyla Çin'e gizli bir ziyaret gerçekleştirmiş; bunun ardından ABD, Çin ile diplomatik ilişkilerini yeniden kurmuştu. Pakistan'ı bir arka kanal olarak kullanarak ve Pakistan Uluslararası Havayolları'na ait bir uçakla Rawalpindi'den Pekin'e yapılan ve 64 saat devam eden bu görev, 1972'de Başkan Nixon'un ziyaretine giden yolu açmış ve Amerika sonunda Çin'i Sovyetler Birliği'nden ayrılmaya ikna etmeyi başarmıştır.

Peki Pakistan, Amerika'ya yaptığı bu büyük hizmetin karşılığında ne elde etti? Aralık 1971'de Hindistan Doğu Pakistan'ı işgal ettiğinde Amerika buna karşı herhangi bir önlem almamış ve Pakistan sonunda doğu kanadını kaybetmişti... Bakın işte hizmetinin karşılığında ne kadar da büyük bir fayda elde etmiş!

60'larda General Eyüb Han, 1970'te General Yahya Han, seksenlerde General Ziya ve 2000'de General Müşerref; evet bunların hepsi Amerika'ya yardım etmişler ve efendileri Amerika'dan büyük övgüler almışlardı; ancak bir süre sonra Amerikan dış politika hedefleriyle ilgisiz hale geldiklerinde onların hepsini aldatmıştır. Aynı şey Munir ve Şahbaz için de olacaktır. Peki Pakistan'daki yönetici sınıfta ve politika yapısı çevrelerinde, duvarda yazanları gören akıllı başında biri kaldı mı acaba?

Allah Subhanehu ve Teala bize, ordu içindeki muhlisler, Hilafeti kurmak için **Hizb-ut Tahrir**'e nusret verirlerse, yılanın başı olan Amerika'nın başını koparıp bölgemizden kovmak için büyük bir fırsat bahşetmiştir. Tüm dünya, sadece Hürmüz Boğazı'nın kapatılmasının bile şeytanın krallığını ve onun uluslararası düzenini korkuttuğunu görmüştür; peki Hilafet, Endonezya ile Malezya arasındaki Malakka Boğazı'ndan Mısır'daki Süveyş Kanalı'na kadar tüm su yollarını kontrol altına aldığına ne olacak acaba? İşte o zaman İslam ümmeti olarak bizler, dünya işlerine hükmedecek tek güç olacak ve insanlığı kapitalist sistemin sefaletinden kurtaracak ve herkese hidayeti taşıyacağız. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Eğer siz Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı sabit kılar.”** [Muhammed 7]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Şeyh Şahzad - Pakistan